

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาล และความสัมพันธ์ระหว่างเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาล กับอายุ และประสบการณ์การทำงาน ของพยาบาลประจำการหน่วยงานวิกฤตโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลประจำการหน่วยงานวิกฤตโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ จำนวน 109 คน

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 เอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาล สร้างโดยชูทเซนโฮเฟอร์ (Schutzenhofer, 1987) แปลโดยปรัชญานันท์ เทียงจรยา (2539) ประกอบด้วยคำถามปลายปิดจำนวน 30 ข้อ คำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 4 ระดับ กำหนดการให้หน่วยน้ำหนักคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อแตกต่างกัน และผ่านการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาแล้ว ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.82 ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ 0.92

ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความสมบูรณ์ 109 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.90 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 94.50 มีอายุเฉลี่ย 35.06 ปี โดยร้อยละ 38.53 มีอายุระหว่าง 21-30 ปีและ 31-40 ปี มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่มากกว่า 10 ปีร้อยละ 53.21 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 99.08 และปฏิบัติงานที่หน่วยงานห้องผ่าตัดมากที่สุดร้อยละ 38.53

2. กลุ่มตัวอย่างมีเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาลในระดับสูง ($\bar{X}=185.68$, S.D.=17.87)

3. เอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านอายุและประสบการณ์การทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. จากผลการศึกษา ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างในหน่วยงานวิกฤตมีบางส่วนที่มีระดับเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ และเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับอายุและประสบการณ์การทำงาน ดังนั้นผู้บริหารควรมีการส่งเสริมเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาล เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพในด้านการปฏิบัติการพยาบาล สิทธิผู้ป่วย การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยและการปฏิเสธบทบาทการพยาบาลแบบเดิม
2. ผู้บริหารควรมีการพิจารณาข้อมูลจากผลการศึกษาโดยการพิจารณารายข้อเกี่ยวกับการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลที่แสดงความเป็นเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาลในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ โดยเฉพาะในส่วนที่กลุ่มตัวอย่างไม่ปฏิบัติ เช่น เรื่องการกล้าแสดงออก โดยพฤติกรรมอยู่ในรูปของการไม่ปฏิเสธหรือคัดค้าน การรอคำนั่งการรักษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริม หรือสนับสนุน ปรับปรุงในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาบุคลากร โดยการส่งเสริมการศึกษา การเสริมความรู้หรืออบรมเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องในหน่วยงานวิกฤต เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ความมั่นใจในการปฏิบัติการพยาบาล รวมถึงการแสดงออกหรือแสดงความคิดเห็นที่เหมาะสม กระตุ้นหรือจัดกิจกรรมให้มีส่วนร่วมในวิชาชีพ หรือระหว่างวิชาชีพ หรือการบริหาร ให้พยาบาลประจำการ ได้แสดงออกซึ่งการมีเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาลอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาหาความสัมพันธ์ ระหว่างเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาล กับปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ เช่น เรื่องของระดับการศึกษาหรือการได้รับการศึกษาอบรม พยาบาลที่ปฏิบัติงาน สถานที่ต่างกันเช่น แผนก กลุ่มงานหรือหอผู้ป่วยต่างๆ หรือลักษณะส่วนบุคคลต่างๆ เป็นต้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาล เช่น รูปแบบการบริหารงานของผู้บริหาร การเสริมสร้างพลังอำนาจ สภาพแวดล้อมการทำงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นต้น
3. ควรศึกษาเชิงคุณภาพ ในมุมมองของผู้บริหารที่มีต่อเอกสิทธิ์วิชาชีพการพยาบาล